

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114010953
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Trnková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4114010953.6

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Trnkovou v trestnej veci proti X.. O. F. pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.3.2017 rozhodol

rozhodol:

Obžalovaná:

X.. O. F. B. S. O. J. V. C. Á., rodená I., narodená X.X.XXXX C. H. C., trvale bytom J. R. K., D. B. Č. XXXX/XX, konateľka spoločnosti F. - O. A., I..W..V., J. R. K.,

je vinná, že:

dňa 6.8.2012 v Nitre uzatvorila ako konateľka spoločnosti F. - O. A., s.r.o., so sídlom J. R. K., D. B. Č. XXXX/XX, X.: XX XXX XXX, ako predávajúca, po predchádzajúcej dohode o zmluvných podmienkach s kupujúcim C. T., T., I. I. R., Ž. B. Č. XX, X.: XX XXX XXX, kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol používaný autobus značky Mercedes Benz 0350 RHD, rok výroby 2004, evidenčné číslo J. XXX O., bielej farby, za dohodnutú cenu 76.800,-- eur, ktorá bola predávajúcej - obvinenej X.. O. F. dňa 6.8.2012 na základe faktúry číslo 2012/009 kupujúcim C. T. zaplatená prevedením sumy 76.800,-- eur na jej účet, ale obvinená pri uzatváraní zmluvy zamlčala kupujúcemu skutočnosť, že na autobuse je zriadené záložné právo v prospech veriteľa Mercedes - Benz Financial Services Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Tuhovská ulica číslo 11, na základe zmluvy o úvere číslo 654474-U, kupujúci na základe výzvy uhradil dňa 4.9.2013 záložnému veriteľovi zamlčaný dlh vo výške 19.829,11 eura, inak by záložný veriteľ pristúpil k uspokojeniu svojej pohľadávky predajom predmetu zálohu, čím spôsobila obvinená poškodenému C. T. škodu vo výške 19.829,11 eura,

- 2 -

1T/88/2014 - 206

t e d a:

na škodu cudzieho majetku obohatila seba tým, že uviedla iného do omylu a tak spôsobila na cudzom majetku väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l a :

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.),

z a t o j e j s ú d u k l a d á:

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 1(jeden) rok.

Podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/ a 50 ods. 1 Tr. zák. jej súd výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2(dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaná povinná zaplatiť titulom náhrady škody poškodenému C. T., R. XX.X.XXXX, D. R., Ž. B. Č. XX, sumu 19.829,11 eura.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej X.. O. F., výsluchom poškodeného C. T. a svedkyne K.. Q. Ď. a prečítaním celého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

Obžalovaná X.. O. F. na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná zo spáchania skutku, ktorý jej je kladený za vinu v obžalobe. K veci uviedla, že od roku 1993 budovali ich rodinnú firmu, splatila leasing za tri autobusy, k tomu za ďalší autobus značky Mercedes, kde poslednú splátku uhradila v decembri roku 2008 po smrti svojho manžela. Potom sa s dcérami dohodli a podnikali v s.r.o. Je pravda, že autobus značky Scania zobrali na leasing od spoločnosti Deutsche Leasing a ku dňu 6.12.2011 dostali oznámenie, že im ukončujú leasingovú zmluvu a je potrebné doplatiť sumu 220.000,-- eur. Chcela predať jeden alebo dva autobusy, aby zachránila autobus značky Scania a preto oslovila aj pána T., či by neprevzal tento autobus a ďalej by im robil prepravu pre cestovnú kanceláriu. Oslovila ho na konci roku 2011 alebo na začiatku roku 2012. V tom čase bola trhová cena tohto autobusu 125.000,-- eur. Opakovane jednala so spoločnosťou Deutsche Leasing, kde jej povedali, že ak doplatí dlžnú sumu, autobus jej nevezmú. Pán T. neprejavil záujem prevziať tento autobus, ale odporučil jej, aby sa obrátila na F. zo Sliača a tak aj urobila. Keď už boli

- 3 -

1T/88/2014 - 207

autobusy na Sliači, tak jej viackrát volal pán T. a povedal jej, že sú to podvodníci a že ju pripravia o peniaze. Dostala sa do veľkej finančnej aj časovej tiesne a potrebovala túto situáciu riešiť, ktorá sa týkala autobusu značky Scania. V čase, keď podpisovali zmluvu s pánom T., nerozmýšľala nad tým, či je autobus založený alebo nie je založený. Ak by bol pán T. vyplatil trhovú hodnotu autobusu, tak by sa nebolo nič stalo. Všetci ju chcú len ošklbať, ale ona pána T. ošklbať nechcela. V prípade, že bude odsúdená, obráti sa aj na súd do Štrasburgu. V tento deň, keď uzatvárali zmluvu, riešila aj úhradu za ubytovanie v Chorvátsku. V ten deň, keď podpisovali zmluvu, tak jej každú chvíľu vyvolávali, že keď nedoplatím do Chorvátska cenu za ubytovanie, tak vyhodia ľudí z hotela. Prostredníctvom Western Union uhradila do 13.00 hodiny túto sumu do Chorvátska. V ten deň, keď sa zmluva podpisovala, ešte nemala záujem autobus predať a prosila pána T., že je to dedičstvo po manželovi a aby jej zaň vyplatil slušnú cenu, lebo peniaze potrebujú aj jej deti. Zmluvu vyhotovil sám poškodený a povedal jej, že podmienky zmluvy diktuje kupujúci, nie predávajúci. V ten deň prišla s autobusom len na obhliadku, ale keď pán T. videl, v akom dobrom stave autobus je, okamžite ho chcel nechať u neho. Pred podpisom zmluvu neprečítala, lebo bola v takom stave, ako vyššie uviedla. Pánovi T. k autobusu odovzdala iba technický preukaz. Žiadne doklady, ktoré by sa týkali leasingu, mu nedala. Peniaze, ktoré dostala ako úhradu kúpnej ceny za autobus, použila na úhradu záväzkov, ktoré vtedy mala a ktoré ju tlačili. Hneď v ten deň vybrala peniaze na viacerých miestach v Nitre, nakoľko bol limit 5.000,-- eur a hneď ich poslala prostredníctvom Western Union do Chorvátska. V čase, keď podpisovali zmluvu, pán T. sa nepýtal, či sú na autobuse nejaké ťarchy a ona o tom ani neuvažovala a nechcela nikoho podvádzať. Poškodený C. T. jej písal, že musí doplatiť sumu 19.829,11 eura, ale nepamätá si, kedy to bolo, v akom čase po uzatvorení zmluvy. Nepamätá si na to, ako na toto oznámenie poškodeného reagovala. Potom jej dal aj termín dokedy má zaplatiť túto sumu a ten termín bol 5.7.2013. Už vtedy nemala peniaze. Spoliehala sa na to, že uzavrie kontrakt v Českej republike, na ktorom zarobí a vyplatí všetky dlhy. Sumu 19.829,11 eura poškodenému nezaplatila do termínu 5.7.2013 a ani do dnešného dňa.

Poškodený C. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bolo to pred štyrmi rokmi, presný dátum si už nepamätá, ale je to určite zaznamenané v spise, keď uzatvorili zmluvu o kúpe autobusu. Viackrát s pani F. komunikoval aj telefonicky, aj mailom a komunikovali o rôznych veciach a aj o tomto autobuse. Potom

sa dohodli, že autobus privezú k nim na Železničiarisku ulicu, kde vtedy sídlili a možno sa dohodnú. Pani F. prišla s autobusom, pozreli ho, vyskúšali ho a dohodli sa na cene. Pani F. bola vtedy v strese, hovorila o tom, že dlží peniaze do Chorvátska a že jej vyhodia klientov a preto sa ani nepozrel do centrálného registra záložných práv či autobus nemá nejakú vadu. Nemyslel na to, že by ho žena takýmto spôsobom oklamala. Potom po spísaní zmluvy vybavili doklady, autobus dali do riadneho technického stavu a prepísali. O šesť mesiacov až jeden rok dostal výzvu od spoločnosti Mercedes, že má autobus odovzdať, nakoľko viazne na ňom záložné právo a pani F. nevyplatila zaň. Následne zaplatil túto sumu za pani F., aby o autobus neprišiel a bola to suma niečo vyše 19.000,-- eur. Presná suma je uvedená v spise. Hneď ako za pani F. zaplatil, tak jej napísal, že či sa nehanbí, že na ňom vykonala takýto podvod a aby mu vrátila peniaze, ale nestalo sa tak. Túto sumu, ktorú zaplatil za obžalovanú, sa snažil od nej vymôcť iba telefonátmi a mailmi, iným spôsobom nie. Obžalovaná mu aj sľúbila, že mu vráti tieto peniaze a že mu to bude splácať a preto aj uplynul nejaký čas od skutku do podania trestného oznámenia. Žiaľbohu nestalo sa tak, že by mu

- 4 -

1T/88/2014 - 208

peniaze vrátila alebo postupne splácala. Obžalovaná nikdy nespomenula, že autobus nie je jej vlastníctvom a že ho má iba ako predmet leasingu. Ak by to bol vedel, tak by autobus od nej nekupoval. Obžalovaná mu odovzdala s autobusom malý a veľký technický preukaz, kľúče a potvrdenie o zákonomnom poistení. Neposielal žiadnu oficiálnu reklamáciu spoločnosti F., s.r.o., lebo keď telefonoval pani F., po zistení čo sa stalo, mu povedala, že si myslela, že zaplatí túto sumu z peňazí, ktoré za autobus dostane. Ona aj nejaké leasingové splátky za autobus zaplatila a preto sa až neskôr dozvedel o tom, že autobus je v leasingu. Ona mu autobus predala a ďalej ho ešte splácala. Potom však prestala splátky uhrádzať. V čase, keď uzatvárali zmluvu, tak mu hovorila o tom, že jej zomrel manžel, že je dlžná peniaze do Chorvátska a keďže išlo o ženu, nezapli mu kontrolky a preto sa ani nepresvedčil v centrálnom registri záložných práv, či je autobus založený. Ak by sa to bol dozvedel v momente uzatvárania zmluvy, určite by to bolo zle dopadlo, lebo nemá rád podvody a sám ich nerobí. Patrí medzi najväčších dopravcov v Slovenskej republike. Kúpnu zmluvu pripravoval on sám alebo jeho spoločník a možno aj jeho kolega. Bola to jednoduchá zmluva. Nenapadlo ho, že ho príde žena oklamať. Nevie, či sa pýtal obžalovanej v deň uzatvárania zmluvy, či sú na autobuse nejaké ťarchy. Táto otázka ani nemusela padnúť. Určite mu nepovedala, že autobus má nejaké ťarchy, lebo to by letela z kancelárie a autobus by nekúpil. Nepamätá si či ho obžalovaná informovala pred uzatvorením zmluvy o predaji autobusu, o jeho technických údajoch alebo či mu posielala nejaké fotografie autobusu. Nepamätá si na to, ale to nevylučuje. Vyzná sa v autobusoch a potrebuje autobus vidieť na živo. Vtedy sa môže rozhodnúť, či ho kúpi alebo nie. Na cene sa dohodli, bolo mu to hodné a preto autobus kúpil. V žiadnom prípade autobus nemal hodnotu vtedy 125.000,-- eur. K tomu by sa však mohol vyjadriť iba znalec.

Svedkyňa K.. Q. Ď. na hlavnom pojednávaní uviedla, že počas štúdia na univerzite pracovala v spoločnosti X.. F. v cestovnej kancelárii na pozícii delegátka, konkrétne v Chorvátsku v meste Biograd. Pracovala tam počas letnej sezóny 2011 a 2012. Letná sezóna bola vždy od júna do septembra. Letná sezóna 2011 bola bez problémov a v letnej sezóne 2012 nastali v auguste problémy a to aj značného charakteru. Nepoznala zmluvné vzťahy medzi jej zamestnávateľom a poskytovateľkou ubytovania, no vtedy sa stalo to, že majiteľka apartmánov nedostala určitú splátku na svoj účet a začala vyvíjať nátlak v tom smere, že vystaňuje ich klientov. Preto komunikovala s pani F. a v závere tejto situácie už každú hodinu. Problém bol v tom, že majiteľka apartmánov požadovala poskytnutie určitej splátky, ktorá jej nakoniec bola pripísaná na účet. Platba meškala a preto od štvrtka do pondelka bola situácia veľmi zlá, lebo hrozila vystaňovaním ich klientov. Po úhrade splátky sa situácia upokojila. Nevedela koľko autobusov vlastnila pani F. v tom čase, teda v roku 2012. V roku 2012 jeden autobus mal technické problémy, dokonca zhorel na diaľnici, o čom sa dozvedela tak, že jeden turnus im neprišiel načas a vtedy jej bolo oznámené, že autobus mal technické problémy. Príčinou, prečo podala výpoveď, bola neúnosná situácia, keď chceli vystaňovať všetkých klientov aj s ich deťmi. Klienti pripisujú všetky nezrovnalosti zástupcovi cestovnej kancelárie. Výpoveď dala ešte z Chorvátska a na vlastné náklady sa vrátila domov na Slovensko. Situácia bola neúnosná z toho dôvodu, že ľudia aj s deťmi zbalení stáli pred apartmánovými domami.

- 5 -

1T/88/2014 - 209

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že sa skutok stal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a že ho spáchala obžalovaná X.. O. F.. Obžalovaná vyhlásila, že je nevinná zo spáchania tohto skutku, ktorý jej je kladený za vinu v obžalobe. Zo spáchania skutku bola usvedčená svojou výpoveďou a aj ostatnými vykonanými dôkazmi.

Obžalovaná napriek vyhláseniu, že je nevinná zo spáchania skutku, vo svojej výpovedi priznala, že sa dostala do veľkej finančnej aj časovej tiesne a potrebovala túto situáciu riešiť. V čase, keď podpisovali zmluvu s pánom T., nerozmýšľala nad tým, či je autobus založený alebo nie je založený. Pánovi T. k autobusu odovzdala iba technický preukaz a kľúče. Žiadne doklady, ktoré by sa týkali leasingu, mu nedala. Priznala aj to, že poškodený jej písal, že musí doplatiť sumu 19.829,11 eura, ale nepamätá si ako na toto oznámenie poškodeného reagovala. Potom jej dal aj termín dokedy má zaplatiť túto sumu a ten termín bol 5.7.2013. Už vtedy nemala peniaze. Spoliehala sa na to, že uzavrie kontrakt v Českej republike, na ktorom zarobí a vyplatí všetky dlhy. Sumu 19.829,11 eura poškodenému nezaplatila do termínu 5.7.2013 a ani do dňa hlavného pojednávania. Usvedčená zo spáchania skutku bola aj výpoveďou poškodeného C. T., ktorý uviedol, že obžalovaná iniciovala predaj autobusu, nakoľko bola v strese, hovorila o tom, že dlží peniaze do Chorvátska a že jej vyhodí klientov. Z tohto dôvodu sa ani nepozrel do centrálneho registra záložných práv či autobus nemá nejakú ľarchu. Nemyslel na to, že by ho žena takýmto spôsobom oklamala. Obžalovaná nikdy nespomenula, že autobus nie je jej vlastníctvom a že ho má iba ako predmet leasingu. Ak by to bol vedel, tak by autobus od nej nekúpil. O šesť mesiacov až jeden rok dostal výzvu od spoločnosti Mercedes, že má autobus odovzdať, nakoľko viazne na ňom záložné právo. Sumu, ktorú zaplatil za obžalovanú, sa snažil od nej vymôcť telefonátmi a mailmi. Obžalovaná mu aj sľúbila, že mu vráti tieto peniaze a že mu to bude splácať, ale túto dlžnú sumu mu nezaplatila. Nepriamo bola obžalovaná usvedčená aj výpoveďou svedkyne K.. Q. Ď., ktorá uviedla, že v letnej sezóne 2012 majiteľka apartmánov požadovala za ubytovanie poskytnutie určitej splátky, ktorá jej nakoniec bola pripísaná na účet. Platba meškala a preto od štvrtka do pondelka bola situácia veľmi zlá, lebo hrozila vystaňovaním ich klientov. Po úhrade splátky sa situácia upokojila.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo, a aj v ich súvislostiach a mal jednoznačne preukázané, že sa stal skutok, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozsudku a že ho spáchala obžalovaná. Súd tento skutok obžalovanej kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, pretože na základe vykonaných dôkazov mal preukázané, že obžalovaná na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla iného do omylu. Do omylu uviedla poškodeného, ktorému zamlčala skutočnosť, že autobus, ktorý mu predáva nie je jej vlastníctvom a že sú na ňom ľarchy, ktoré neuhradila pred jeho predajom. Obžalovaná predstierala, že poškodenému predáva vlastný autobus, čo nebolo v súlade so skutočnosťou, nakoľko v čase predaja patril spoločnosti Merdes Benz Financial Servis Slovakia, s.r.o., Bratislava. Uvedenie do omylu je možné spáchať nielen konaním, ale aj opomenutím. Obžalovaná práve opomenutím dôležitej skutočnosti a to, že autobus nie je jej vlastníctvom a sú na ňom ľarchy, uviedla poškodeného do omylu a tak mu spôsobila škodu. Poškodený v snahe neprísť o kúpený autobus zaplatil za obžalovanú sumu 19.829,11 eura, čo predstavoval dlh obžalovanej voči spoločnosti Merdes Benz Financial Servis Slovakia, s.r.o., Bratislava. Poškodený po zaplatení dlžnej sumy informoval obžalovanú, že za ňu uhradil tento dlh. Napriek viacerým výzvam zo strany poškodeného obžalovaná mu sumu 19.829,11

- 6 -

1T/88/2014 - 210

eura nevrátila v dohodnutom termíne do 5.7.2013 a ani do dňa hlavného pojednávania. Tieseň, v ktorej sa obžalovaná nachádzala v čase predaja autobusu, nemohla byť dôvodom na to, aby kupujúcemu, teda poškodenému C. T., zamlčala dôležité skutočnosti, a to, že nie je vlastníčkou autobusu a že na autobus je zriadené záložné právo. Na základe týchto dôkazov mal súd preukázané, že obžalovaná naplnila všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona a to aj objektívnu stránku tohto trestného činu. Znaky objektívnej stránky trestného činu sú konanie, následok a príčinný vzťah medzi konaním a následkom. Konanie je aj opomenutie. V danom prípade opomenutie obžalovanej malo za následok vznik škody poškodenému uhradením dlhu za obžalovanú. Vznik škody, teda následku je v príčinnej súvislosti s konaním obžalovanej. Obžalovaná svojím konaním spôsobila poškodenému škodu vo výške 19.829,11 eura, teda väčšiu škodu. Väčšou škodou podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona je škoda dosahujúca najmenej desaťnásobok sumy 266,-eur, teda 2.660,-eur a nepresahujúca stonásobok tejto sumy, teda sumu 26.600,-eur. Obžalovaná konala najmenej v nepriamom úmysle, pretože vzhľadom na svoje vedomosti a skúsenosti vedela, že nemôže predávať vec, ktorá jej nepatrí a môže takýmto predajom inému spôsobiť škodu. Toto priznala obžalovaná, keď

vo svojej výpovedi uviedla, že sa spoliehala na to, že uzavrie kontrakt v Českej republike, na ktorom zarobí a vyplatí všetky dlhy. Z toho vyplýva, že obžalovaná vedela, že svojim konaním môže viesť iného do omylu a pre prípad, že sa tak stane bola s tým aj uzročená.

Súd mal preukázané, že motívom konania obžalovanej bola snaha čo najskôr dostať peniaze za autobus, aby si mohla splniť pohľadávku, ktorú mala v Chorvátsku, čo vyplynulo z výpovede samotnej obžalovanej a tiež aj z výpovede svedkyne K. Q. Ď..

Obžalovaná na svoju obranu uviedla, že ak by bol pán T. vyplatil trhovú hodnotu autobusu, tak by sa nebolo nič stalo. Obžalovaná ako podnikateľka je si vedomá toho, že ceny sa tvoria podľa dopytu a ponuky a preto jej obrana, že poškodený kúpil od nej autobus pod cenu, za akú ho mohla predať inému subjektu neobstojí a súd na ňu neprihliadol. Obžalovaná mala možnosť autobus predať aj inému subjektu ako poškodenému C. T., ak jej ponúkol za autobus väčšiu cenu. Z vykonaného dokazovania nevplynulo, že by autobus poškodenému predala pod jeho nátlakom.

Obžalovaná X. O. F. v mieste trvalého bydliska má dobrú povesť, pre priestupok nebola oznámená. Súdne trestaná doposiaľ nebola.

Súd sa pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu spravoval ustanovením § 34 Trestného zákona, ktorý upravuje zásady ukladania trestov, pritom prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona, ktorá spočíva v tom, že obžalovaná doposiaľ viedla riadny život. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Po zvážení všetkých okolností prípadu súd uložil obžalovanej trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby a to odňatia slobody v trvaní 1(jeden) rok a výkon trestu jej podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2(dva) roky.

- 7 -

1T/88/2014 - 211

Súd zaviazal obžalovanú na náhradu spôsobenej škody, nakoľko nebolo pochyb, že škodu poškodenému spôsobila, nebolo pochyb ani o výške spôsobenej škody a poškodený C. T. si nárok na náhradu škody uplatnil riadne a včas. Obžalovaná je preto povinná zaplatiť poškodenému sumu 19.829,11 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15(pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.